

Komentar Evandjelja: Velika šutnja

Evandjelje srijede četvrtog
tjedna došašća i komentar.

Evandjelje Lk 1, 57-66

Elizabethi se navršilo vrijeme da rodi. I porodi sina. Kad su njezini susjedi i rođaci čuli da joj Gospodin obilno iskaza dobrotu, radovahu se s njome.

Osmoga se dana okupe da obrežu dječaka. Htjedoše ga prozvati imenom njegova oca — Zaharija, no mati se njegova usprotivi: »Nipošto, nego zvat će se Ivan!« Rekoše joj na to: »Ta nikoga nema od tvoje rodbine koji bi se tako zvaao.«

Tada znakovima upitaju oca kojim ga imenom želi prozvati. On zaiska pločicu i napisa: »Ivan mu je ime!« Svi se začude, a njemu se umah otvoriše usta i jezik te progovori blagoslivljajući Boga.

Strah obuze sve njihove susjede, a po svem su se Gorju judejskom razglašavali svi ti događaji. I koji god su čuli, razmišljahu o tome pitajući se: »Što li će biti od ovoga djeteta?« Uistinu ruka Gospodnja bijaše s njime.

Komentar

Rođenje svetog Ivana Krstitelja osvjetljava život Zaharije i Elizabete i sa sobom donosi radost i čuđenje rođaka i susjeda.

Ti su roditelji taj dan sanjali mnogo puta, ali više to nisu očekivali.

Sasvim je moguće da se Zaharija osjećao napuštenim od Boga. Dugo je čekao. U svojoj mladosti i zrelosti molio je s vjerom za svoju obitelj, svoj narod, dolazak Mesije.

No, došlo je vrijeme kad mu je dosadilo čekati. Bio je zadovoljan provođenjem rituala koji su svojstveni njegovom svećeničkom radu, popraćenim molitvama, postovima i žrtvama. Ali sve radi bez puno vjere, beznadno, s malo ljubavi.

Gospodin ga je ostavio bez teksta tijekom cijele Elizabetine trudnoće. Devet mjeseci šutnje. Naučiti meditirati; naučiti gledati i razmišljati o prolasku Boga kroz svoj život; obnoviti ljubav.

Bog mu daje vrijeme da se nauči pouzdati i šutjeti pred Božjim otajstvom i ponizno i tiho promišljati njegovo djelovanje, koje se otkriva u povijesti ljudi i koje uvijek nadilazi

našu maštu. Zaharija doživljava da s Bogom nije ništa nemoguće.

Današnje Evanđelje zaustavlja se u trenutku davanja imena djetetu. Elizabeta odabire ime neobično za obiteljsku tradiciju. Zaharija potvrđuje taj izbor zapisujući ga na pločicu: "Ivan mu je ime."

Rođenje svetog Ivana Krstitelja okruženo je čudom, iznenađenjem, radošću i zahvalnošću. Ljudi su bili napadnuti svetim strahom Božjim „a po svem su se Gorju judejskom razglašavali svi ti događaji. I koji god su čuli, razmišljahu o tome pitajući se: »Što li će biti od ovoga djeteta?«“

I mi se možemo zapitati kakva je naša vjera: Je li to uobičajena vjera, koja ispunjava djela pobožnosti, revna? Jesam li poput Zaharije, osobe koja je umorna od čekanja, zaljubljena? Imam li osjećaj čuđenja kad vidim Gospodnja djela u svom

životu i u životu drugih? Jesam li
otvoren za iznenađenja od Boga?

Kao i Zahariji, i nama treba vrijeme
tišine, da naučimo meditirati,
naučimo gledati i promišljati Božja
čudesa, da svaki dan obnavljamo
svoju ljubav.

Luis Cruz // yana
gayvoronskaya - Canva

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-iv-cuarta-
semana-adviento/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-iv-cuarta-semana-adviento/) (1.04.2026.)